

El senyor Pascual Pérez:

Señor Dalmau, ¿le suena a usted la fecha 27 de junio de 2019? Yo creo que no, es lógico, pero yo se la recuerdo, sin problemas. Fue la fecha en la que usted firmó su adhesión al código de buen gobierno de altos cargos de la Generalitat. Usted, señor Dalmau, como miembro del Consell, tiene la obligatoriedad de su cumplimiento en su totalidad. Usted, como miembro del Consell y como firmante del código de buen gobierno, tiene la obligatoriedad de respetar los principios y valores de la Constitución española y, entre ellos, el de respetar la separación de poderes.

Usted no puede paralizar un mandato judicial, con respecto a un desalojo. En cambio, sí es su obligación anticiparse, prever situaciones de este tipo, gestionar de forma eficiente la *conselleria* de vivienda y, si se produce un desalojo de una familia en riesgo de exclusión, sin alternativa habitacional inmediata, es su deber tener una alternativa habitacional para esa familia. Usted no puede obligar a terceros a que cedan su vivienda, saltándose un mandato judicial, por el simple hecho de que usted no ha hecho su trabajo y, pero aún, porque le interese sacarse la foto y, así, poder vender que están aplicando el protocolo antidesahucios.

Si usted quiere continuar siendo un activista, renuncie a su cargo y renuncie a la obligatoriedad de firmar el código de buen gobierno y usted ya se puede ir a las manifestaciones que quiera hacer. Pero, mientras usted esté en el gobierno, respete a los valencianos, respete a la institución y haga su trabajo.

Mire, los comunistas siempre tienen el mismo problema, se creen que están por encima de la ley; la aceptan mientras les sea útil, pero, cuando va en contra de sus intereses, se la saltan. Ese es el problema que tienen los comunistas, que van dando lecciones de democracia, cuando, precisamente, es que no creen en ella porque se creen por encima de ella. Por eso, usted, que debería estar obrando con responsabilidad y con colaboración, interfiere en los mandatos judiciales. Por eso, usted, que debería estar informando a estas Cortes, con transparencia y veracidad, oculta información, la entrega tarde o sin rigor. Y no se lo pido yo, se lo requieren las Cortes Valencianas, se lo requiere la ciudadanía.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller.

Un moment, senyoria, esperem que arribe el diputat.

Val, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

(*Inoïble per raons tècniques*) ... açò, senyor Pascual, és fer política per a la gent: «Vivienda garantiza la prórroga del alquiler de las VPO de Torrent y Alfajar». Açò és fer política per a la gent.

Mire vosté, vosté que diu que nosaltres som activistes –i jo ho soc, eh?, i a molta honra–, fixen-se vostés: «Vivienda compra los pisos de 21 familias afectadas por un fondo buit». Quan la gent s'anava a quedar als seus carrers, senyor Pascual, nosaltres el que vàrem fer va ser negociar amb el fons voltor que era propietari de les cases de la Pobla de Vallbona i comprar les cases per al parc públic –a un preu, per cert, més econòmic que la mitjana del mercat–, perquè eixes famílies es puguen mantindre en les seues cases i puguen viure tranquils.

Perquè, mire, la seua intervenció m'ha deixat clar que la societat a què vostés aspiren..., en eixa societat no cabem tots. A vostés no els importa la gent que vivia en eixa casa. A vostés el que els importa, entenc jo, és que, finalment, la gent se'n vaja de les cases, d'una casa de la Generalitat, i que visquen en el carrer. Vosté vol que la gent visca en el carrer? Realment vostés pensen en un país en què cabem tots? Sap vosté com els deien a les persones que volien tirar d'eixes cases? No ho sap, perquè no s'ha interessat mai ni ha anat mai a preguntar. Vosté és dels qui mon para anomenava les tres efes: fuig, faena, fuig; vosté fuig de la faena, senyor Pascual. La seua obligació és estar sobre el terreny i vore. Mire, li deien Tamara, li deien Marcos..., eixa és la gent que vostés volen que visquera al carrer.

I tampoc els importa a vostés, per exemple, que extorsionen Yolanda o Julio amb 1.500 euros perquè se'n vagen de sa casa, perquè arriba el fons voltor i diu: jo et done 1.500 euros, sempre i quan deixes la casa per a mi. 1.500 euros, una casa que portava anys buida. Vostés el que estan fent és mirar pels interessos econòmics dels grans capitals. A vostés la gent del poble no els interessa en absolut.

I sempre vostés s'omplin la boca parlant de meritocràcia, diguent que, al fi i a la cap, són gent que hauria d'estar en una casa, una casa que té... Mire, no tot el món pot tindre les mateixes oportunitats i tant de bo les tingueren. I per a això governa el govern del Botànic, perquè la gent tinga les mateixes oportunitats i ningú haja d'anar-se'n de sa casa.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 522, formulada per la diputada Naiara Davó, del Grup Parlamentari Unides Podem, al vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Agricultura Bioclimàtica sobre les negociacions amb la Sareb.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, presidenta.

Bon dia.

Vicepresident, els fons voltor s'han convertit en els amos principals de l'habitatge a la nostra terra, mentre les famílies més

vulnerables i els joves sofrim les conseqüències. És el resultat d'un model que va nàixer amb la creació del banc roí, de la Sareb, concebuda pel Partit Popular amb l'únic objectiu de continuar privilegiant els bancs, la van crear per a convertir-la en la major immobiliària d'Europa. «Ni un solo euro le costará a la ciudadanía», va dir De Guindos, y la ciudadanía, a través de la Unió Europea, hem pagat 50.000 milions d'euros.

No sols van rescatar el sector immobiliari i bancari amb els diners públics, amb els diners de totes, sinó que, a més, per a arrodonir el negoci, van reestructurar el sector per a crear un nou cicle especulatiu. El PP va deixar entrar al país els fons voltor, de la mà de les Socimi. A Espanya i la seua gent ens van posar en venda.

Libre mercado para la gente común y papá estado para rescatar a los banqueros y a los poderosos del ladrillo, un modelo a medida de los de arriba. Han querido convertir un derecho que es de todas en el privilegio de unos pocos. Es inasumible cualquier decisión o actuación que nos vuelva a posicionar del lado de los especuladores, contra toda una generación de jóvenes que no pueden pagar el alquiler. Urge regular los precios del alquiler. Después, nos llevamos las manos a la cabeza si se queman las ciudades. Los que están quemados, de verdad, son nuestros jóvenes; quemados por los partidos que ponen el modelo de especulación por encima de las necesidades más básicas.

Especulación, bienes de mercado, fondos buitres y Sareb; ese es el círculo vicioso y violento de la vivienda en nuestra tierra. Porque, ¿saben qué es violencia? El incremento de los alquileres en más de un 200 % en los últimos cinco años. ¿Saben qué es violencia? Casas vacías y gente sin casa. ¿Saben qué es violencia? Las presiones de la patronal inmobiliaria y de los fondos buitres para que no se avance en la ley de vivienda, para que no se regulen los precios del alquiler. Eso es violencia. ¿Saben qué es violencia? Continuar protegiendo la función especulativa de la vivienda por encima de su función social. Eso es violencia y es una decisión política, una decisión política que este gobierno, que esta *conselleria* ha decidido revertir. Porque nosotros, el Botànic, tenemos claro que las instituciones están para ponerlas al servicio de la gente y no al servicio de los bancos ni de los buitres.

Per això, president, no podem tornar a repetir els errors de la bombolla. Estem en un moment d'oportunitat per a avançar en matèria d'habitatge i transformar el model immobiliari que ens ha portat al desastre. Els dictàmens de les Nacions Unides van ser molt clars, quatre punts: paralització dels desnonaments, regulació dels preus del lloguer, sancionar la vivenda buida i l'especulació i convertir les cases de la Sareb en vivenda pública.

Seguint eixe camí, fa uns mesos, la conselleria d'habitatge va aconseguir la major adquisició d'immobles per a la vivenda social realitzada mai a Espanya: 218 habitatges que el Banc Sabadell anava a vendre al fons voltor Cerberus. Cerberus té un dels parcs d'habitatge majors a Espanya, quinze mil, entre ells la majoria ubicats a Catalunya i al País Valencià. Ara, aquestes 218 vivendes seran per a 218 famílies que ho necessitaven. Les institucions del País Valencià no tornaran a ser sucursal ni de Cerberus ni de Goldman Sachs ni de Blackstone.

En tot l'estat, la Sareb té més de dos-cents trenta-cinc mil cases amb aval públic, dos-cents trenta-cinc mil cases, el major propietari d'habitatge que existix, molts d'ells buits,

tancats per a unflar artificialment el preu del lloguer i de la vivenda. Perquè existisca un parc públic d'habitatge i de lloguer a l'abast de les valencianes, és necessari continuar recuperant les cases de la Sareb.

Per això, li pregunte, vicepresident: quin ha sigut el resultat de la negociació amb la Sareb i quines són les perspectives a futur?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'habitatge.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora Davó.

Efectivament, la Generalitat i les administracions públiques en general tenim l'obligació de no rebutjar cap via per a seguir augmentant el parc públic d'habitatge. I, per a això, vam decidir utilitzar totes les estratègies possibles per a assolir este objectiu i també la construcció d'habitatge, que vam posar en marxa el passat dilluns, per cert.

Però la urgència era i continua sent mobilitzar habitatges buits, milers de pisos que estan incomplint la funció social de l'habitatge, al mateix temps que hi ha famílies desnonades o famílies en risc de desnonament que no tenen casa. I mobilitzar habitatge buit ha estat, des del primer dia, una de les primeres prioritats del govern del Botànic. I, per això, el primer que vaig fer com a vicepresident segon del Consell i conseller d'habitatge, després de reunir-me amb la PAH, va ser iniciar una ronda de contactes amb les entitats financeres i, en concret, amb la Sareb.

Perquè la Sareb no és igual que la resta d'entitats financeres. Com vosté ha dit, el ministre Luis de Guindos ja va intentar la càrrega que la Sareb costava per a l'estat, vosté ho ha recordat molt bé, quan va dir açò de *no nos va a costar ni un euro*. Doncs, mire, la realitat és que el 45 % de l'entitat, 2.160 milions d'euros, van ser aportats per l'estat per a comprar els actius immobiliaris d'entitats que havien entrat en fallida, com Bankia o com Caixa Bank; en definitiva, per a comprar habitatges que provenien de desnonaments i per a després vendre'ls, en moltes ocasions, a fons voltor, a fons d'inversió en un període inferior a quinze anys. I, per això, és de justícia que la Generalitat Valenciana treballes perquè tots estos habitatges tornen a servir perquè visca gent en ells. I, perquè complisquen la seua funció social i no acaben en mans d'especuladors, cal arribar a acords i així ho hem fet.

Després de mesos de treball, hem habilitat una via ràpida i eficaç per a adquirir habitatge. La via d'adquisició directa se suma a altres mecanismes que ja havíem implementat, com

el tanteig i el retracte o la cessió –tanteig i retracte que tan bones xifres està portant-nos al parc públic valencià, tant de la Generalitat com dels diferents ajuntaments.

El passat novembre vam anunciar un acord sense precedents al País Valencià, perquè adquiriríem 75 habitatges, que formaven part de la cartera d'habitatges buits de la Sareb, per menys de cinc milions d'euros. I això significa que estem comprant habitatges, una vegada més, per baix del seu preu de mercat, a 65.000 euros per habitatge en les zones del País Valencià que més necessiten habitatge.

I hem d'estar ben orgullosos i orgullosos que la Generalitat haja aconseguit el major acord de compra d'habitatges de la Sareb de tot l'estat espanyol i, a més, ha servit d'exemple perquè el govern central acorde la cessió de 20.000 cases amb els propers anys. I, una vegada més, el País Valencià ha servit de far perquè les polítiques d'habitatge de l'estat siguen com són les valencianes.

Em permetran que els parle també de la funció social que ha de complir la Sareb. Este mes de febrer hem presenciat diversos episodis que ens han afectat i que han encetat la veu d'alarma. Més de dos-cents cinquanta famílies, en municipis com el de Torrent, Alfafar o Riba-roja, es van veure amenaçades de ser expulsades de les seues cases i això, com vostés comprendran, és inadmissible que ho puga dur a terme una entitat amb gran part del capital públic. I això ho hem fet saber a la gent de la Sareb que, efectivament, ha tirat arrere i ha corregit un error i, ara mateix, eixes persones estan tranquil·les en les seues cases.

Mitjançant està actuació ràpida hem aconseguit revertir esta situació tan delicada i en la Generalitat no anem a permetre que ninguna entitat *pose en escac* la vida de cap persona d'este país. Així com tampoc ha permés que Divarian expulsa a les 29 famílies de la Pobra de Vallbona, a les quals m'he referit abans.

No hi ha més opcions, o afrontem de cara el problema i proposem solucions sense limitacions temporals o totes estes cases acabaran en mans de persones sense rostre. Acabaran en mans d'interessos particulars que s'amaguen darrere d'un entramat de noms i sigles.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 659, formulada pel diputat Vicent Arques del Grup Parlamentari Socialista al Consell, sobre les ajudes a professionals del sector turístic. La substantiarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, segons l'escrit 32.217 presentat per la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica.

Quan vullga, senyoria, pot formular la pregunta.

El senyor Arques Cortés:

Gràcies.

Bon dia, senyor conseller.

Hace ahora un año le preguntaba por la valoración del Consell de la temporada 2019. En aquel momento hablábamos de un sector que batía récords año tras año y que suponía, ya entonces, un 14,6 % del PIB autonómico, el 15 % del empleo y el 16 % del gasto corriente, y un total del 13 % de los impuestos que recaudaba el Consell.

Entonces nos decía que, entre enero y noviembre del 2019, más de 9 millones de turistas extranjeros habían visitado ya la Comunidad Valenciana, lo que suponía un 3,8 % de incremento y un 10 % más del gasto del año anterior. Nos decía usted mismo que la valoración que hacía el Consell sobre los datos turísticos del 2019 era muy positiva y que no era nada más que el acicate para continuar trabajando en un sector turístico moderno y fuerte.

Entonces, básicamente, nuestra única preocupación era la gestión del Brexit, finales de 2019, primeros dos meses del 2020, y ninguno de nosotros podíamos imaginar que pocos días después, en marzo, aquello que veíamos en China podía acabar provocando una crisis sanitaria, la que estamos viviendo actualmente.

Las limitaciones que han tenido que llevar a cabo los diferentes gobiernos para contener la expansión del virus, el aumento de los contagios y las muertes han provocado que el sector turístico haya sido uno de los más perjudicados, cayendo la actividad turística a mínimos históricos. Ha sufrido un descenso del 70 % de turistas extranjeros, ha decrecido un 74 % en el gasto total, el número de pernoctaciones totales ha decrecido un 70 %.

Casi todo ha cambiado en un año. sin embargo, el compromiso del Consell es importante. España es el país de la Unión Europea que más ayudas públicas ha movilizado. Y es que, a pesar de la crisis sanitaria, el compromiso del Consell con el sector turístico es total. Ejemplo es que, del total de las ayudas que las diferentes autonomías han dado a los diferentes sectores afectados por la crisis, la Comunidad Valenciana ha sido con muchísima diferencia la comunidad autónoma que más ayudas ha dado, en un claro compromiso del Consell para mantener el tejido productivo y los empleos en el ámbito turístico de la comunidad.

Por eso, la pregunta es ¿qué ayudas a profesionales del sector turístico ha puesto en marcha el Consell para contribuir a hacer frente a las pérdidas ocasionadas en este sector, en el turístico, por la incidencia del COVID 2019?

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula –té a l'altra, senyoria– l'honorable conseller d'hisenda.

Quan vullga, senyoria.